

Tato listina je věrně okopírovaná z desátého svazku knihy „Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae,” kterou vlastní Zemský archiv v Brně. Má číslo 94. Jedná se o zatím nejdůležitější a nejstarší úřední dokument o stáří obce Javorník nad Veličkou a o druhou úřední nejstarší historickou zmínku o velické tvrzi a o městečku Welyka, které se dnes jmenuje Velká nad Veličkou.

Pan Beneš z Kravař v ní dává na vědomí, že přijal od markraběte Jana jako léno tvrz a celé městečko Welyka spolu s vesnicí Javorníčkem. Listina má datum Brno, 28. října 1370.

P. Josef Planita SDB farář Velká nad Veličkou.

94.

Beneš von Kravař bekennt, dass er die Veste und den Markt Veliká sammt dem Dorfe Javorníček vom Markgrafen Johann zu Lehen empfangen habe. Dt. Brünn, 28. Oktober 1370.

Ego Benesschius de Crawar Notum facio tenore presencium vniuersis. Quod in recompensam fidelium seruiminum intentorum Serenissimo Principi, domino domino Johanni, Marchioni Morauie domino meo generoso, per me intente, fideliter et sedule impensorum bona sua, puta municionem et oppidum Welyka totam cum villa Jawornyczek, liberaliter atque grate, sic quod contra hec bona per ipsum dominum michi data nichil penitus in feudum de bonis meis propriis subdidi et submisi, cum omnibus suis pertinenciis siluis, pratis, pascuis, agris cultis et incultis, riuis, piscacionibus, aquis, molendinis, omnibus quibusuis et singulis iuribus, vsibus, vtilitatibus et prouentibus, quibuscumque nominibus et vocabulis censeantur, ab ipso domino Johanne Marchione Morauie et a suis heredibus seu successoribus Marchionibus Morauie et michi et meis heredibus masculini duntaxat sexus, me factor et recognosco verum in feudum suscepisse habenda, tenenda et jure feudi successiuis in antea- temporibus obtinenda. Ita quod dicta municio in Welyka per me et heredes meos dicto domino Johanni Marchioni Morauie heredibus et successoribus suis Marchionibus Morauie debet semper esse prompta, parata pariter et aperta ad omnem suam voluntatem, heredum et successorum ad quosuis actus voluntarios et necessarios exercendos, quocienscumque sibi heredibus et successoribus suis Marchionibus Morauie fuerit opportunum. Et quod ego et mei heredes dictis de bonis et eorum pertinenciis vniuersis sibi, heredibus et successoribus bona necta et sincera fide, dolo quolibet sine malo debemus seruire, intendere prompti et parati esse, obedire, obsequi, fideliter et parere, sicut veri feudales suis veris naturalibus et legitimis dominis seruiunt, obsecuntur, parent, obediunt, fideliter et intendunt, bonum eorum prosequendo vbique et malum precauendo in omni tempore et loco publice, manifeste et occulte. In cuius rei euidenciam sigillum meum in testimonium vero et firmiter robur nobilium dominorum Johannis de Mezirzicz senioris, Vlrici de Bozkowicz, Henzlini de Vethaw, Frankonis de Cunowicz, Pothonis de Holstain et Petri Hecht de Rossicz sigilla presentibus duxi appendenda. Datum Brunne Anno domini Millesimo Trecentesimo Septuagesimo, feria secunda die beatorum Simonis et Jude Apostolorum.

(Orig. Perg. 7 lüng. Sig. im mähr. Landesarchive Miscell. n. 54.)

Tato listina je věrně okopírovaná z desátého svazku knihy „Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae,” kterou vlastní Zemský archiv v Brně. Má číslo 94. Jedná se o zatím nejdůležitější a nejstarší úřední dokument o stáří obce Javorník nad Veličkou a o druhou úřední nejstarší historickou zmínku o velické tvrzi a o městečku Welyka, které se dnes jmenuje Velká nad Veličkou.

Pan Beneš z Kravař v ní dává na vědomí, že přijal od markraběte Jana jako léno tvrz a celé městečko Welyka spolu s vesnicí Javorníčkem. Listina má datum Brno, 28.října 1370.

Do českého jazyka přeložili:

Historik Dr. František Dvorský

Dr. Antonín Janoška, Velká nad Veličkou

P. Josef Planita SDB, farář ve Velké nad Veličkou 14.10.2003

Beneš z Kravař dává na vědomí, že přijal od markraběte Jana jako léno tvrz a celé městečko Veliká spolu s vesnicí Javorníčkem. Datum Brno 28. říjen 1370.

Já, Beneš z Kravař, oznamuji všem tímto listem. Jako odplatu za služby, které jsem věrně, snažně a pilně poskytl Nejjasnějšímu knížeti panu Janovi, markrabímu Moravy, jsem dostal z jeho štědrosti zdarma toto zboží: „totiž tvrz a celé městečko Welyka spolu s vesnicí Javorníčkem.” Za toto zboží jsem ze své strany nedal nic. On mi pak vše výše zmíněné daroval se vším, co k tomu patří: s lesy, loukami, patvinami, polnostmi a ouhory, potoky, rybolovy, vodami, mlýny a všemi možnými právy, s výnosy a užitky nebo jak se to všechno může jmenovat.

Vyznávám a prohlašuji, že od téhož pana Jana, markrabího moravského a od jeho dědiců a nástupců, ovšem jen mužského rodu, to zboží za pravé léno jsme přijali. A tak je máme a chceme držet lenním právem i v budoucnu. Necht' jmenovaná tvrz ve Veliké je za mé vlády i za vlády mých dědiců a nástupců vždy přístupna markrabím moravským. At' je vždy otevřena a připravena pro všechno, co budou jejich dědici a nástupci chtít. At' je vždy otevřena a připravena pro všechny jejich podniky, které budou konat dobrovolně anebo z nutnosti, kdykoliv se to bude zdát vhodné jemu, jeho dědicům a

nástupcům, markrabím moravským. Proto já a moji dědici s řečenými statky a se vším, co k nim náleží, sobě, dědicům a nástupcům upřímně a bez jakékoliv lsti chceme sloužit. Jsme ochotni a připraveni stále poslouchat a věrně sloužit jako praví lenní vazalové svým přirozeným a zákonitým pánům, jejich dobro hájit vždy a všude, veřejně i tajně před zkázou. K ozřejmění této věci a na svědectví pravosti listiny přikládám svou pečeť. K zdůraznění větší váhy svědectví jsou připojeny pečeti přítomných vznešených pánů Jana staršího z Meziříče, Oldřicha z Boskovic, Henzlína z Bítova, Frankonise z Kunovic, Pothonise z Holštejna a Petra Hechta z Rosic.

Dáno v Brně Léta Páně 1370, v pondělí v den svatých apoštolů Šimona a Judy / 28.října /.

